

AINA MOLL MARQUÈS, MENORQUINA

Joan F. López
Casasnovas
Escriptor

Dissabte passat ha tingut lloc a Menorca la jornada d'estudi i hominatge que cada any organitza l'Institut Menorquí d'Estudis (IME), dedicada a una personalitat que ha aportat molt a la cultura i la llengua dels menorquins. En la seva novena edició ha estat Aina Moll Marquès (Ciutadella, 14/8/1930 - Palma, 9/2/2019) la persona escollida. Per primer cop una dona, els mèrits de la qual són tan notoris en el camp de la filologia com fortes van ser la seva personalitat i la seva convicció al servei de la normalització lingüística del català i de la nostra cultura pròpia. Tots els punts coincideixen a destacar uns trets que marquen el seu caràcter obert, empàtic, jovial i generós: tenacitat, independència de criteri, voluntat d'estratègia didàctica, i capacitat dialogant de persua-

dir, mitjançant l'argumentació racional, per assolir l'objectiu realment important; fer del català l'eix essencial per a la cohesió de la nostra societat, que ha de mantenir, doncs, l'espai instrumental i simbòlic que li és propi, amb el suport actiu de les autoritats polítiques i acadèmiques, el compromís dels sectors econòmics i la implicació de la ciutadania.

Els trets del seu caràcter: tenacitat, independència de criteri, voluntat d'estratègia didàctica i capacitat dialogant de persuadir amb arguments

Aina Moll traçà un camí de responsabilitat: consens en els objectius essencials, actuar amb determinació política i cercar sempre la implicació de tothom, i en especial les classes populars. Ara el país és més divers, també lingüísticament, i els reptes que tenim són tant o més grossos que els

dels anys 80. En una societat 'líquida', els qui ens volen liquidar com a nació no cessen de crear polèmica per esmicolar fins al no res la unitat del treball per la normalització de l'ús del català. Les sentències escrites dels Tribunals de Justícia espanyols últimament «interpreten» les lleis en sentit molt desfavorable.

♦♦ **LA SOCIOLINGÜÏSTA** comunicava un optimisme il·limitat, però no era ingènua. Quan, per estendre l'ús de la llengua en tots els àmbits, proposava mesures realistes adaptades a les circumstàncies (cooficialitat territorial, bilingüisme passiu, etc.) per avançar amb prudència i fermesa, sabia que aquestes passes només podien tenir un caràcter provisional i transitori. Si Espanya, més prest que tard, no millorava la seva democràcia acceptant (amb fets!) la seva realitat plurinacional i plurilingüe, el futur del català (i el galleg i l'euscarà) era la desaparició engolida per la llengua majoritària i protegida pel poder estatal.

Va exercir de menorquina per naixement i per voluntat; idò, la jornada de l'IME hauria d'activar el reconeixement que les institucions de l'illa li deuen en nom del poble.

Aclariment i suport als comerços des Mercadal

■ Arrel del comunicat de premsa que es va publicar a «Es Diari» el dia 13 de juliol de 2020, se'ns fa difícil entendre un escrit amb tantes incoherències i contradiccions.

Primerament dir que en reunió de batles vàrem acordar suspendre les festes patronals en quant al actes que poguessin implicar possibles aglomeracions. Com sabeu des de l'Ajuntament s'ha fet un programa dels actes que es duran a terme durant aquesta setmana ben atípic. Un programa permet tenir a mà a totes les cases i de forma còmode els actes del dia a dia, preparar-nos amb antelació i anticipar-nos a posar els medis de prevenció necessaris i evita tota improvisació. No s'ha fet per una crida, aquest any és més per informar a la gent del poble.

De tots és coneguda la desaprova del programa pels partits de l'oposició, això forma part de la seva feina i ho tenim assumit, però el fet que alguns comerciants (no sabem quins) el desaprovin com diu l'escrit publicat, en base a uns suposats rumors de que l'alcaldia està essent pressionada per aquest col·lectiu, ens perdonareu però això no te ni cap ni peus, el batle és el primer sorprès i al qui més li agradaria saber qui pot ser capaç de fer corrent un rumor tant malintencio-

nat. Per la qual cosa afirmam i volem deixar constància que mai el batle ni ningú de noltrus s'ha sentit pressionat pel teixit comercial, per a confeccionar el programa d'actes, aquest ha estat preparat per la regidoria responsable i li donam recolzament. Voldríem pensar que és degut a un malentès en el miler dels casos i no a un altre suposat.

A partir d'aquí, donar-vos a conèixer que l'Ajuntament ha tingut varies reunions darrera-ment amb alguns comerciants: La primera per conèixer la seva opinió sobre els mercats i la seva organització. Una segona per tractar la posada en marxa d'una associació de comerciants, que veiem molt positiva i a més impulsarem, on es van explicar les diferents línies de intervencions que ha posat en marxa l'Ajuntament.

I la darrera va ser amb alguns restauradors de la Plaça Constitució per tema festes i organització d'activitats musicals, (cada any se'ns demana autorització per un grup musical), i se'ns va recomanar que organitzàvem massa activitats a la Plaça Pare Camps en detriment de la Plaça Constitució i dema-

nant a la vegada que l'Ajuntament pagués algunes actuacions a més de la del dissabte dia 18 que ja la costeja.

Poc temps després i mitjançant una instància, se'ns demanen 19 actuacions a la Plaça Constitució de les quals en vàrem autoritzar 15, les mateixes que l'any passat. 1ª incoherència i contradicció a la seva nota de premsa: «no podem permetirnos el lujo de recaer en un rebrote, hay que evitar actos que puedan derivar en aglomeraciones» i segueixen dient «este año excepcional requiere decisiones coherentes y de acuerdo con las directrices sanitarias», perdonin però un rebrot no seria cap «luxo» sinó una desgràcia.

No es pot entendre que es rebutgin dues actuacions a la Plaça Pare Camps i una a l'aparcament del Pla de Ses Eres tot amb control policial i sanitari, i per altra banda ens demanen fins a 19 actuacions encara que siguin al seu càrrec. 2ª contradicció: «este año excepcional requiere decisiones coherentes y de acuerdo con las directrices sanitarias».

És clar que les necessitats de cada establiment són diferents i cadascú treballa pel seu interès però des de l'Ajuntament hem de fer feina pel conjunt de tots el comerços i també dels veïns. Consents de que esteim vivint moments difícils i de incertesa i coneixedors de l'esforç (en aquest cas dels comerciants), des de l'Ajuntament hem arrancat varies línies d'ajuts i de promoció comercial i acceptem qualsevol suggeriment en

positiu per part vostre, com no podria ser d'altra manera. El sector serveis i el turístic és el motor econòmic des Mercadal i Fornells i hem de fer feina per reactivar-lo, en això estem d'acord.

A la nota de premsa sens demana «diálogo y consenso», a través dels medis? No hi veim cap registre d'entrada a l'Ajuntament de cap comerciant per clarificar qualsevol dubte ni per demanar la modificació o l'anul·lació del programa de festes, amb qui hem de contactar? Qui és l'interlocutor/a?

Esperam haver exposat clarament la nostra postura, les decisions que prenem dia a dia són meditades, coherents, responsables i a vegades difícils de prendre.

Aprofitar per dir que s'ha anul·lat el concert que estava previst al recinte firal el mes d'agost per perill d'aglomeració incontrolable i que la resta de concerts o audicions es van pactar amb els organitzadors i altres entitats atenent a que havien d'estar concentrats en pocs dies degut al desplaçament del professorat que ha vingut de fora, tal i com ho fan cada any.

Per la nostra part seguirem programant activitats dinàmiques durant la resta de l'any respectant estíctament la normativa establerta. Demanar-vos seny davant la situació sanitària adversa que ens toca viure i desitjar un bon estiu a tothom!!!

EQUIP GOVERN AJUNTAMENT
• ES MERCADAL

PABLO IGLESIAS II

Joan Sains
Payeras
Librepensador

Lo que empezo en un laboratorio ha llegado ya a nuestros hogares. Y no me refiero al virus, aunque algunos no dudarían en calificarlo como tal. En cualquier caso, de serlo, la vacuna ya existe y está al alcance de la mayoría de los españoles: cultura, inteligencia, información...

Sin duda Pablo Iglesias no es Pedro Sánchez. Ni mucho menos. Es más inteligente y sabe disfrazar mejor su ego. Su verborrea tiene mejor música, dirán algunos, aunque siga manteniendo el cariz comercial. Y sobre todo, Pablo disimula al mirarse al espejo.

Puestos a elegir, ni me gusta uno ni me gusta el otro. Y no hablo de partidos sino de personas. No me gustan quienes mienten, y menos aún quienes hacen de la mentira su discurso. Tampoco me gustan quienes manipulan con verdades a medias. Llegado a este punto, uno entendería que Pablo Iglesias presuntamente haya tenido que actuar de una forma y no de otra para llegar a dónde está, lo que uno nunca llegará a entender es que un referente en la España de las libertades como es el PSOE haya dejado el timón del partido y por ende del Estado, en manos de Pedro Sánchez. ¡Que hay mejores personas y más capacitadas dentro del PSOE!

Y también es verdad que, de tener que elegir entre lo malo y lo peor, prefiero que me gobierne Pedro Sánchez a que lo haga Pablo Iglesias. Y no es porque le tenga más simpatía a uno que a otro, sino que de momento al primero sólo le vislumbro una presunta ansia de ser jefe del Gobierno, mientras que respecto al segundo, mi percepción es que tanto le apetecería ser jefe del Estado como jefe de la Iglesia. O ambos a la vez. ¿Se lo imaginan subido a los altares y con la bendición del padre Ángel? ¿O la de los estudiantes de la Complutense dirigiéndoles sus rezos para aprobar?

Otra cuestión por decantarme por Pedro Sánchez como el «mejor de los malos» es porque ya ha alcanzado el poder y no tiene por qué disimular tanto su ego. ¿Cómo actuaría Pablo Iglesias si el poder divino -para jugar al despiste- le colocara al mando de la nave? Aunque es fácil saberlo y predecirlo -a imagen y semejanza de otros lares-, mejor no padecerlo.

Y lo triste es que conoces personalmente a ex dirigentes de Podemos a quienes entregarías sin dudarlo el timón de tu nave por su ecuanimidad. Luego, entiendo el prefiro que les acompañe. Y les acompañará siempre, por lo siglos de los siglos.

Vamos, que además de jefes, ambos son fotógrafos. Y quien se mueve, ya no es que no salgan, directamente se les borra.

Y el resto, ni existe. Amen.